

**TREBALL FINAL DE GRAU EN MESTRE/A
D'EDUCACIÓ INFANTIL**

**APLICACIÓ D'UNA ACTUACIÓ
D'ÈXIT: GRUPS INTERACTIUS A
EDUCACIÓ INFANTIL**

Nom de l'alumne/a: Sanahuja Marco, Adriana

Nom del tutor de TFG: Manel Collado i Vergara

Àrea de Coneixement: Didàctica i Organització Escolar

Curs acadèmic: 2014-2015

Índex

Modalitat TFG

Resum

Abstract

Paraules Clau / Descriptors

Justificació

1. Introducció Teòrica.....	1
2. Metodologia.....	4
a) Participants.....	4
b) Material.....	5
c) Procediment	6
3. Resultats	8
4. Discussió I/O Conclusions	13
Bibliografia I Webgrafia Consultada	15
Annexos	

Modalitat TFG

Treball experimental relacionat amb la titulació per diagnosticar el funcionament d'una experiència d'èxit de Comunitats d'Aprenentatge en centres que no ho són, com ara els grups interactius, i provar la seua efectivitat.

Resum

Aquest treball tracta sobre l'experiència d'èxit dels grups interactius aplicat en una escola que no és una Comunitat d'Aprenentatge. Els grups interactius són agrupaments heterogenis d'alumnes amb diferents nivells d'aprenentatge i capacitats gestionats per voluntariat i el/la mestre/a de l'aula.

La finalitat d'aquest taller és accelerar els aprenentatges, potenciar el treball cooperatiu, potenciar la interacció entre els alumnes, ajudar a la relació entre els companys potenciant el diàleg igualitari, millor control significatiu de cada alumne.

Abstract

This research project deals with "The experience of success" of the interactive groups applied in a school that is not a Learning Community. Interactive groups are heterogeneous groups of students with different learning levels and abilities that are managed by the volunteer and the classroom teacher.

The purpose of this workshop is to accelerate learning, to enhance cooperative work and the interaction among the students. And the purpose is also to help the relationship among classmates and to promote equal dialogue, significantly better control of each student.

Paraules clau/descriptors:

Comunitats d'aprenentatge, grups interactius, aprenentatge dialògic, educació infantil, participació.

Justificació

El plantejament d'aquesta investigació va sorgir per l'elecció de l'àrea de coneixement, didàctica i organització escolar, més la meua estada de pràctiques.

El centre que vaig escollir per a realitzar el Pràcticum II utilitza moltes metodologies de les Comunitats d'Aprenentatge com tallers intercicle, lectura en parella o els grups interactius. De totes aquestes em vaig interessar pels grups interactius, ja que és fascinant la idea, què tota la Comunitat Educativa s'implique en l'educació dels seus infants. D'aquesta manera, em centre en els grups interactius, actuació educativa d'èxit basada en l'aprenentatge dialògic; el voluntariat és fonamental i està completament implicat la qual cosa afavoreix, com més endavant explicaré, l'èxit escolar, la motivació i la participació

Els agrupaments heterogenis que es realitzaven estaven al càrrec d'un adult voluntari, en aquest cas els pares i mares dels i de les alumnes. En el temps que vaig estar de pràctiques vaig tindre l'oportunitat de formar part d'aquest voluntariat i tindre el privilegi de realitzar una activitat amb tota la classe, però amb grups de 5 o 6 alumnes cada 10-15 minuts. Aquesta experiència em va ajudar a comprendre el bon funcionament d'aquest taller i com els nens col·laboren uns amb els altres.

Vaig decidir realitzar aquesta investigació perquè els grups interactius són una nova forma que, tant alumnes, docents com persones externes al centre, aprenen uns dels altres, per sobretot, els i les alumnes es motiven, ja que els pareix més atractiva aquesta nova manera de treballar per grups poc nombrosos. També aprenen a realitzar activitats de forma cooperativa, a respectar el torn o a integrar-se amb tot l'alumnat. A més, en molts centres estan aplicant noves metodologies i la necessitat de la meua investigació és saber si les experiències d'èxit de les Comunitats d'Aprenentatges tenen resultats tan positius en centres que no ho són.

1. Introducció Teòrica

Marc teòric

Les Comunitats d'Aprenentatge, són un projecte de transformació social i cultural d'un centre educatiu i del seu entorn per aconseguir una societat de la informació per a totes les persones, basada en l'aprenentatge dialògic, mitjançant l'educació participativa de la comunitat, que es concreta en tots els seus espais, inclosa l'aula (Valls, 2000: 8).

La informació i els aprenentatges cada vegada estan menys centrats en un sol agent emissor. Així l'escola no és el màxim generador d'aprenentatge sinó un que comparteix funció amb les amistats, la família, l'entorn, els mitjans de comunicació i altres. Aquesta constatació ens porta a la necessitat d'organitzar els processos formatius participatius en funció d'aquesta realitat a la multiplicitat de fonts d'aprenentatge.

Aquest món postradicional ha de ser creat mitjançant la participació de tots pel diàleg basat en els coneixements, el reconeixement de la diversitat i el respecte a la diferència i la identitat personal i de grup.

La perspectiva comunicativa és la base de la creació de sentit personal i col·lectiu. Per a un vertader diàleg tots han d'aportar la seua funció, el seu saber i la seua creativitat, la seua confiança en la convicció de les possibilitats mútues d'actuar col·lectivament. Tots poden aportar i tots poden rebre.

Entre els antecedents de les Comunitats d'Aprenentatge trobem dos grans grups: experiències concretes i programes d'aplicació general. A continuació, destaquem tres experiències:

- **Accelerated school** (Escoles accelerades), per Henry Levin, professor de la Universitat de Stanford i director del Centre d'Investigació Educativa (CERAS). Es basa en la participació de professorat, alumnat, famílies i de tots els recursos del barri. L'objectiu general és que els estudiants, què han quedat enrere a causa de nivells alts de pobresa i tenen resultats molt baixos, s'incorporen al nivell federal mig de resultats acadèmics utilitzant tècniques pedagògiques per alumnat superdotat com a estratègia fonamental.
- **Succes for All** (Èxit per a tots) va començar en Baltimore en una cooperació entre la Johns Hopkins University i el Departament d'Educació de la ciutat. SFA

va dirigit especialment a prevenir situacions de fracàs escolar en escoles i barris en els quals hi ha situacions problemàtiques. El programa part de la base que la responsabilitat de l'èxit social i escolar de l'alumnat depèn sobretot de l'escola mateixa i de la seua preparació prèvia. S'insisteix molt en la preparació per a l'escola en atendre als xiquets i xiquetes que comencen a llegir individualment.

- **School development Program** (Programa de desenvolupament escolar) de la Yale University per a treballar en dues escoles primàries amb baix rendiment escolar i molts problemes de comportament, desànim entre el professorat, fracàs, problemes familiars, etc. El programa del S.D.P. implica a tots els components de la comunitat (entorn social, empreses, autoritats educatives, etc.) i no sols a l'escola ("es necessita a tot un poble per educar un sol nen", diu un proverbi africà que citen amb freqüència) i, finalment, el seu objectiu no és sol l'èxit acadèmic sinó també el desenvolupament global dels estudiants, ja que els dos estan íntimament relacionats.

L'origen de les Comunitats d'Aprenentatge a Espanya el trobem al barri de la Verneda a Barcelona, amb l'Escola de persones adultes de la Verneda-Sant Martí. El Centre es defineix com un centre educatiu plural, participatiu, democràtic, integrat en el barri, gratuït, que treballa per la igualtat en el camp educatiu i cultural de les persones adultes. Les bases teòriques de la pràctica educativa i organitzativa de l'escola són les que es deriven de la pedagogia de Paulo Freire. És a dir una educació que col·labora en la formació de persones lliures, democràtiques, participatives i solidàries.

Com ja he dit abans la base de Les Comunitats d'Aprenentatge és l'aprenentatge dialògic, el que resulta de les interaccions que produeix el diàleg igualitari, açò és, un diàleg entre iguals, per arribar a consens, amb pretensions de validesa.

L'ús d'habilitats comunicatives té com a conseqüència l'aprenentatge dialògic. Es produeix un diàleg intersubjectiu que es desenvolupa de forma democràtica i horitzontal i totes les persones tenen la mateixa possibilitat d'intervindre i d'actuar, com mitjà d'acció comú i de superació de desigualtats.

L'aplicació pràctica de l'aprenentatge dialògic ens portarà a plantejar-nos canvis en l'educació i a compartir i utilitzar les habilitats comunicatives en els nostres entorns familiars, escolars, de temps lliure, de la comunitat i a participar més activament i de forma més crítica i reflexiva de la societat.

En aquesta línia, l'enfocament de Comunitats d'Aprenentatge es dirigeix cap a la transformació i no a l'adaptació, transformen el context, per exemple, mitjançant la

creació de grups heterogenis dins l'aula on participa professorat i voluntariat. Aquests grups interactius són una forma flexible d'organitzar el treball en l'aula.

Aquesta experiència d'èxit té com a finalitat intensificar l'aprenentatge mitjançant les interaccions que s'estableixen entre tots els participants. Però no es tracta d'accelerar els aprenentatges, sinó de fomentar la solidaritat i la cooperació (R. Flecha, 2012). S'afavoreix la interacció entre iguals i s'activa el treball en equip, ja que han d'arribar a un objectiu comú partint de les aportacions de cadascun dels membres de l'equip.

El principi bàsic dels grups interactius és ampliar l'intercanvi de coneixements mitjançant les interaccions alumne-alumne i alumne-adult.

Aquesta és una intervenció d'èxit, que la Comunitat Científica Internacional ha demostrat que contribueixen a millorar l'aprenentatge de l'alumnat i la millora de la convivència en el centre educatiu, on els actes comunicatius dialògics en el context escolar són essencials per transformar les dificultats en possibilitats i aconseguir millorar resultats acadèmics.

Els grups interactius, són grups heterogenis formats per 5 ó 6 alumnes, amb diferents nivells d'aprenentatge i capacitats. Es preparen activitat de 15 minuts de duració, el que permet mantindre el nivell d'atenció i motivació.

Cada grup disposa d'un adult, ja siga un familiar, un voluntari o qualsevol membre de la comunitat educativa. Així tots els membres del grup, poden tenir una atenció individualitzada, identificar les necessitats que puga tenir i fomentar l'ajuda entre companys i companyes ajudant a resoldre els problemes que puguem sorgir mútuament.

Aquesta acció de grups interactius forma part d'un procés global de transformació de l'escola en comunitats d'aprenentatge que pretén aconseguir, conjuntament, les capacitats necessàries per a evitar l'exclusió social en la societat informacional i superar els problemes de convivència (J. Vargas & R. Flecha, 2000).

Plantejament de l'interrogant a resoldre i objectius

Tenint el marc teòric i vist l'èxit d'aquestes actuacions, per què no es duen a terme en totes les escoles? Les pràctiques realitzades al segon semestre del curs em van ajudar a respondre aquesta pregunta, ja que a l'escola on vaig estar s'utilitzaven metodologies de les Comunitats d'Aprenentatge sense ser-ho.

Per això, utilitzaré una actuació d'èxit treballant els Grups Interactius en una aula d'una escola que no és una Comunitat d'Aprenentatge.

Els objectius generals són:

- Programar una sessió de grups interactius.
- Comprovar el comportament dels alumnes en el transcurs d'aquesta.
- Conèixer l'experiència i opinions dels voluntaris i de la tutora del curs.

La hipòtesi en base dels objectius generals és:

- Millora la pràctica educativa utilitzant metodologies de les Comunitats d'Aprenentatge en centres que no ho són?

2. Metodologia

A la meua estada de pràctiques, en una escola de Castelló de la Plana, he estat en contacte en metodologies de les Comunitats d'Aprenentatge sense aquesta escola ser una. L'experiència d'èxit que m'ha paregut més interessant ha sigut els grups interactius. Aquests grups interactius es realitzaven treballant el bloc matemàtic del currículum. El model d'aprenentatge utilitzat per la mestra a classe ha sigut el constructivisme, pel qual per a adquirir nous coneixements cal tindre en compte tant els coneixements previs com l'estructura i l'organització d'allò que cal aprendre. On també és important l'aprenentatge entre iguals.

L'àrea de matemàtiques al llarg del Grau de Mestra d'Infantil és una assignatura que dóna respecte per la càrrega de conceptes i materials, però aquesta experiència dels grups interactius al Pràcticum II m'ha demostrat que els xiquets i xiquetes gaudeixen d'aquesta àrea realitzant qualsevol joc o, inclús, resolent una addició o subtracció.

En aquests tallers he pogut formar part d'ells sent voluntària, el que va ser una experiència molt enriquidora, ja que veus de manera directa com els alumnes s'ajuden entre ells per resoldre algun problema o com ajuden als companys que els costa més, eliminant les barreres de racisme i marginació.

A més, també he participat d'observadora i avaluadora d'aquest taller i he pogut veure la participació dels pares i mares, ja que s'impliquen al màxim perquè els tallers funcionen i tinguen sentit i tracten a tots els alumnes igual sense prestar més atenció al seu fill/a. Per tant, segons Juan Carlos Tedesco es tracta de crear una acció conjunta en la comunitat que es viu i educa (Bolívar, 2006).

a) Participants

La intervenció va ser a l'aula en la qual estava realitzant el Pràcticum II. L'aula de 5 anys B, la classe de les Marietes, la qual està formada per 30 alumnes, 17 xiquets i 13 xiquetes, tots ells entre 5 i 6 anys. A la classe 5 alumnes acudeixen a reforç d'Audició i

llenguatge per dificultats articulatòries, i el cas més greu, dins d'aquesta àrea, és el d'un xiquet amb un trastorn expressiu del llenguatge (amb dictamen). Un altre xiquet té un informe per una immaduresa evolutiva i un retard mental lleu.

Per altra banda, els voluntaris que participen són pares i mares dels alumnes.

L'experiència d'èxit dels grups interactius es realitzava a les vesprades de 15:30 h a 17:00 h els dilluns i es realitza des de l'any passat, al curs de 4 anys. A classe hi havia 5 grups, corresponents a les taules, a cada taula es ficava un voluntari i, en aquest cas, era el voluntari el que canviava de lloc. Com és una classe nombrosa es facilita el treball si és el voluntari qui canvia de lloc, ja que l'espai a la classe és una mica reduït.

b) Material

Per a l'avaluació de la intervenció he utilitzat diferents instruments de recollida de dades. El principal instrument ha sigut l'observació, utilitzada com a tècnica de recerca educativa, amb un caràcter intencionat, específic i sistemàtic. Coll i Onrubia (1999) defineixen el fet d'observar com un procés intencional que té com a objectiu cercar informació de l'entorn, utilitzant una sèrie de procediments concordes amb uns objectius i un programa de treball. D'aquesta manera, he recopilat totes les dades observades mitjançant notes de camp.

Per a avaluar a l'alumnat he aprofitat les avaluacions trimestrals. El taller al centre tracta el bloc del currículum de les matemàtiques, per aquesta raó he anat observant al llarg de les meues pràctiques l'actitud i les dificultats que poden arribar a tindre els xiquets en aquest àmbit. I a poc a poc, he anat descobrint que és l'àrea de coneixement on més avançats estan. La majoria dels alumnes no tenen cap problema en resoldre activitats matemàtiques, des d'adicions, sostraccions, fins a problemes lògics o jocs de taula (trencaclosques, jocs tradicionals, etc.)

A més, per conèixer les opinions dels pares i mares respecte a aquest taller he dissenyat un qüestionari amb preguntes obertes. La finalitat del qüestionari és obtenir, de manera sistemàtica i ordenada, informació sobre la població amb la qual es treballa, sobre les variables objecte de la recerca o avaluació.

En total he realitzat 4 qüestionaris a les mares voluntàries que van acudir al taller que jo vaig programar.

c) Procediment

L'organització dels grups interactius a l'aula és la següent:

- El temps total de la sessió es reparteix en el nombre de grups, 5, és a dir, 15 minuts per activitat.
- Es realitza una activitat per equip, per tant 5 activitats. Les activitats estaran dissenyades per la mestra i faran referència als continguts matemàtics inclosos en el currículum d'infantil. Aquestes hauran d'estar diversificades i assegurar la motivació i l'expectació de l'alumnat.
- Cada grup realitza una activitat concreta i disposa d'un adult encarregat de dinamitzar-la. El temps per activitat és de 15 minuts i al so de la bola, canvia. Roten per totes les activitats.
- Cada voluntari s'ocupa d'una activitat que li assignarà la mestra i que s'haurà preparat abans de la sessió. Cada 15 minuts tindrà un nou grup.

La meua intervenció als grups interactius va ser a la sessió 24, dia 4 de maig del 2015, on vaig ser jo la que va programar les activitats i controlava el temps a la sessió. Les activitats van ser les següents:

- Voluntari 1: Estendre samarretes i pantalons. Aquesta activitat es realitza a la terrassa de la classe. Amb fil d'estendre penjat de costat a costat de la terrassa, els alumnes han d'estendre amb pinces unes làmines de samarretes amb la grafia del número relacionant-la amb el pantaló corresponent, que té les quantitats marcades amb gomets.
- Voluntari 2: Fitxa. La fitxa mostra un dibuix incomplet i els alumnes han d'unir la sèrie numèrica per tal de completar el dibuix. Després pinten el dibuix.
- Voluntari 3: Regletes amb làmines. En aquesta activitat tenen una caixa de regletes i diferents làmines, unes amb dibuixos i altres amb descomposició. Els alumnes han de seleccionar les regletes adequades per tal de compondre els dibuixos o descobrir les diferents maneres d'agrupar les regletes de manera que totes representen la mateixa quantitat.
- Voluntari 4: Fitxa. En aquesta fitxa els alumnes han d'ordenar la seqüència de quatre imatges. El primer que han de fer és retallar la seqüència, ordenar-la i pegar-la en un full de manera ordenada.
- Voluntari 5: Mesurar objectes reals. Per a aquesta activitat utilitzem diferents materials: una bàscula, una caixa amb pesos de diferents mesures de plàstic (d'1 gram a 20 grams) i xicotetes joguines. Els alumnes trien un joguet i el col·loquen en una de les dues safates de la bàscula, i, d'un en un, fiquen en altra el pes que consideren adequat, primer els més grans i van baixant fins

que aconseguixen equilibrar-la. Els alumnes verbalitzen en tot moment el pes que trien.

Eixa vesprada, els alumnes entren com sempre a les 15:30 h i fem relaxació, amb música relaxant i instruments de massatge, durant 5-10 minuts i, al mateix temps, entren les 4 mares a l'aula. En aquesta sessió una de les mares no ha pogut acudir i serà la tutora qui la substituirà. Cada mare tria l'activitat que més li crida l'atenció i passem a l'explicació.

Recordem als alumnes que han d'escoltar als voluntaris, no tocar el material sense el permís del voluntari, escoltar els companys, demanar torn de paraula per opinar respecte al que s'ha de fer, arribar a consens i resoldre les activitats individualment. Una vegada hem repassat les normes, ja podem començar el taller.

Cada voluntària pren seient a la taula del seu número, a excepció de la voluntària número 1 que se'n va a la terrassa amb la taula 1. Així, els 5 voluntaris van començar a explicar l'activitat i, encara que hi havia activitats que ja havien realitzat amb anterioritat, els alumnes van escoltar i van fer una reflexió del que calia fer ells mateixos.

Al moment de canvi entre les activitats hi havia dos grups, les activitats de fitxa, que s'alçaven a ficar la fitxa al seu caixonet, els voluntaris es movien de taula i un grup havia d'eixir a la terrassa i altre entrar. Per això, ens vam organitzar de manera que els alumnes de la terrassa entraven abans del canvi, un minut aproximadament, després els alumnes guarden la fitxa, els voluntaris canvien de taula i el grup que va a la terrassa fa una filera i ix amb la voluntària encarregada d'aquesta activitat.

3. Resultats

Els resultats, obtinguts mitjançant l'observació directa i sistemàtica i els qüestionaris, d'aquesta investigació han sigut molt positius. Els alumnes d'infantil estan molt motivats amb aquesta experiència d'èxit i han après molt. Com ja he dit en punts anteriors l'àrea d'aprenentatge dels grups interactius a l'aula era el bloc matemàtic del currículum, per això les activitats d'aquest eren totes d'aquesta àrea.

Els grups interactius s'han realitzat des del segon curs del cicle d'infantil, 4 anys, i per fer un seguiment dels avanços dels alumnes en aquest àmbit he utilitzat l'observació directa. Gràcies a aquesta experiència d'èxit els alumnes tenen facilitat per resoldre problemes matemàtics i en les avaluacions trimestrals, en concret la del segon trimestre, els alumnes mostraven gran capacitat per resoldre les activitats d'aquesta àrea. A més, a l'hora de realitzar activitats, els alumnes s'ajudaven els uns als altres i mostraven interès per poder ajudar als companys, ja que quan acabaven alguna activitat proposaven ajudar-los. Quan els xiquets i les xiquetes treballen en grups interactius aprenen al mateix temps matemàtiques i solidaritat (CREA, 1999).

La finalitat dels qüestionaris realitzats als pares i mares dels alumnes és conèixer la seua opinió i experiències sobre aquest taller al llarg dels dos anys de la seua realització. Els qüestionaris estaven formats de preguntes obertes.

Per a saber si aquesta actuació d'èxit afavoreix als alumnes i als pares i mares em fixe en les respostes que m'han donat els voluntaris per comprovar que la resposta és afirmativa: "Hem après tots moltíssim". Com ja he dit, als alumnes els afavoreix aquest tipus d'activitats per l'adquisició de coneixements matemàtics, habilitats socials, empatia i solidaritat, a més ajuda a la seua relació amb els pares i mares dels companys i del propi. A la taula número 1 es mostra la valoració que fan els pares i mares d'aquesta experiència d'èxit.

Taula 1. Valoració dels grups interactius.

PREGUNTES	DESCRIPCIÓ	ÍNDEX D'ACORD (%)
Pensament dels grups interactius.	“molt positiva”	100%
	“integrar família i escola em pareix molt positiva per a pares i fills”	
	“practica les seves habilitats socials”	
	“pots parar molta atenció individual i veure cada un el que necessita”	
Activitats.	“les activitats que s’han preparat els ajuda a aprendre jugant i a raonar les coses, que crec és una base molt important en la seva educació”	100%
	“són motivadores i amenes”	
El que més a agradat.	“M’ha encantat el fet que la meua filla tingui ganes que arribi el dilluns a la vesprada perquè, no solament l’acompanyi al cole, sinó que entri amb ella a la seva classe, un espai que té ja com a seu, i que	100%

	em faci partícip de moments amb els seus companys”.	
Repetir.	“Sí”	100%
	“promoure aquest tipus d’activitats, no solament en infantil, sinó també a les classe de primària...fomentar una mica més de col·laboració i implicació dels pares, perquè estiguem més presents a la seva educació en l’escola, i no deixem tota la responsabilitat als professors, que de vegades no poden abastar tant”	
Canvis.	“que tots els pares participin una vegada” “És una manera d’adonar-nos del gran treball que fan els professors i d’impulsar un ensenyament més emocional”	100%

Sentiment al interactuar a l'aula directament.	“experiència inoblidable”	100%

“la clau està en ser pacient”

“cadascú té el seu ritme d'aprenentatge i que moltes vegades som els pares els que els atabalem perquè volem que avancin, i realment som nosaltres els que hem d'esperar, perquè ells necessiten el seu temps i són més capaços del que ens pensem”

La mestra-tutora em va facilitar els documents on ella va plasmar totes les característiques dels grups interactius a la seua aula. La característiques de funcionament, com la finalitat, els principis bàsics, les millores i l'organització ho he explicat al punt de metodologia a l'apartat de procediment.

La mestra-tutora va dur a terme la experiència d'èxit dels grups a classe perquè una de les seues companyes la va ficar en funcionament, es va informar de manera exhaustiva i, amb l'ajuda de l'altra tutora, la va introduir a la seua classe. Els objectius que han de complir els participants d'aquest taller són els següents:

Per una part els alumnes:

- Escoltar la presentació de l'activitat per part del voluntari.
- Opinar respecte el que s'ha de fer.
- Escoltar als altres companys.
- Arribar al consens.
- Resoldre l'activitat individualment.

Per l'altra els voluntaris:

- Dinamitzar.
- Mostrar l'activitat i induir-los a pensar que han de fer.
- Moderar perquè parlen tots els membres del grup.

- Intentar que tots ens donen la seua explicació, si algú no diu res preguntar-li sense donar-li la resposta.
- Resoldre l'activitat entre tots i plasmar-lo en un únic full.
- Lliurar un full a cadascú perquè ho faça individualment, no val copiar-se.
- Escriure primer el seu nom.
- Corregir l'activitat per viure si l'han resolt tots bé (trèiem el full d'abans)
- Ajudar-los a ubicar-se ràpidament quan sona la senyal que marca el canvi d'activitat.
- Prendre les notes que considereu importants.
- Intentar no estar pendents exclusivament dels seus fills.

4. Discussió I/O Conclusions

La hipòtesis d'aquesta investigació era: millora la pràctica educativa utilitzant metodologies de les Comunitats d'Aprenentatge a centres que no ho són?

La resposta és que sí, la realització d'un taller de grups setmanal és favorable per a tots, alumnes voluntaris i tutora. Aquesta experiència d'èxit es podria utilitzar en qualsevol àrea de l'aprenentatge i mitjançant aquestes sessions una vegada a la setmana els alumnes realitzarien diferents activitats en una mateixa sessió, amb grups reduïts i un voluntari al càrrec.

Els objectius per a realitzar aquesta investigació van ser: programar una sessió de grups interactius, comprovar el comportament dels alumnes en el transcurs d'aquesta i conèixer l'experiència i opinions dels voluntaris i de la tutora del curs. Tots els objectius s'han complert fins i tot inclouria un més: participar en els grups interactius; la meua estada de practiques m'ha facilitat la resolució del objectius plantejats i participar de manera activa en aquesta experiència d'èxit en més d'una ocasió, opine el mateix que els pares, ha sigut una experiència inoblidable. Aquesta investigació m'ha ajudat a comprendre el que aquesta experiència d'èxit pot aconseguir i com explica Flecha (1997) l'aprenentatge dialògic inclou, en una mateixa dinàmica, el desenvolupament de les competències instrumentals necessàries per substituir en la societat informacional i dels valors requerits per afrontar solidàriament la vida en ella.

Amb aquests grups interactius hi ha molts avantatges, ja que els mestres redueixen la ratio i poden atendre millor l'alumnat, estan més atesos i aprenen a treballar en equip, a compartir, a ajudar-se entre ells, i les famílies, es senten més integrades en l'educació dels seus fills i aporten nous coneixements i experiències tant al professorat com a l'alumnat. Podem dir que es forma un triangle que es complementa a la perfecció, tots ajuden a tots i tots aprenen de tots.

Els inconvenients que puguen tindre aquest grups són els següents:

- Falta de formació del professorat en experiències d'èxit.
- La dependència del voluntariat. Aquest es pot resoldre amb una organització prèvia.

Per tant, els grups interactius han obert les portes de tota la comunitat educativa, han augmentat la inclusió de persones dins l'aula d'infantil i han creat més oportunitats en els alumnes, generant també l'aprenentatge de tots i totes i disminuir les possibles desigualtats dins el grup. Els familiars, tal i com diuen Iglesias, De la Madrid, Ramos,

Robles i Serrano (2013) tenen coneixements culturals i socials molt valuosos, que complementen la labor docent i que, en molts casos, serveixen per a motivar.

Les limitacions a l'hora de realitzar la investigació han sigut nul·les, ja que l'ajuda de la mestra-tutora del curs ha sigut fonamental pels documents prestats i la col·laboració que he tingut a classe. Per altra banda, els pares i mares voluntaris han participat sense cap problema en la meua investigació i s'han interessat per les meues inquietuds.

Una proposta de millora per al centre educatiu és, com ja deien els voluntaris, és que es podria traslladar els grups interactius al cicle de primària.

Com a conclusió, cal destacar que, aquesta experiència d'èxit satisfà a qui la realitza, millorant les relacions de convivència i la implicació en l'aula, a més de ser clau per a l'ensenyança-aprenentatge.

Bibliografia I Webgrafia Consultada

- ALSINA, M. (2001). "Teorías de la Comunicación". Universidades Autónoma de Barcelona/UJI /U. Valencia. España.
- AUBERT, A i altre. (2004). "Dialogar y Transformar: pedagogía critica para el siglo XXI". Barcelona: Graó.
- BOLÍVAR, A. (2006). "Familia y escuela: dos mundos llamados a trabajar en común". Revista d'educació, 339, 119-146. Recuperat el 20 junio, 2015, de <http://www.revistaeducacion.mec.es/re339/re339a08.pdf>
- CASTELLS, M i altres. (1994). "Nuevas perspectivas críticas en educación". Barcelona: Paidós.
- CHOMSKY, N. (1977). "El lenguaje y el entendimiento". Barcelona: Seix Barral.
- COLLADO, Manel (2010): "Una proposta de transformació: Tertúlies Científiques Dialògiques en la Formació de Persones Adultes". [no publicada]. [manel.collado@uji.es]
- COLL, C., & ONRUBIA, J. (. (1999). Observació i anàlisi de les pràctiques en educació escolar. Barcelona: UOC.
- COMAS A, i altre (2005) "Treballar amb una comunitat d'aprenentatge(la visió de les mestres)". Revista Educar 35. p. 87-91.
- COMISSIÓ EUROPEA D'EDUCACIÓ I CULTURA, Eurydice i Eurostat, 2000. http://europa.eu.int/comm/education/life/report_en.html
- CREA. (1997/1999). Informe del proyecto de Habilidades Comunicativas. Universidad de Barcelona. Fondo de documentación de CREA.
- CREA. (1999). "Cambio Educativo. Teorías y prácticas que superan las desigualdades". I Jornades Educatives del Parc Científic. Organitzades per CREA i celebrades en Barcelona el 21 i 22 de novembre de 1999.
- DÍAZ, M.J. (2.008). "Estudi Estatal sobre la convivència escolar en l'ESO". MEC: Observatori Estatal de Convivència Escolar.http://www.csi-csif.es/ense/modules/2008/20080717_mec_avance_de_estudio_sobre_convivencia_escolar.pdf
- ELBOJ, C. i altres. (2000). "Comunidades de aprendizaje. Una práctica educativa en la sociedad de la información". Cultura y Educación, 17-18, pp. 129-141.
- ELBOJ, C., PUIGDELLÍVOL, I., SOLER, M., VALLS, C.(2002): "Comunidades de aprendizaje. Transformar la educación". Barcelona: Graó.
- FLECHA, R i altres.. (2003). "Comunidades de aprendizaje: Transformar la organización escolar al servicio de la comunidad". Organización y Gestión Educativa, 5, pp. 4-8.

- FLECHA, R. (2008) "Transformar la organización escolar al servicio de la comunidad" Jornades sobre Comunitats de aprenentatge del Berritzegune de Sestao. Organització i Gestió Educativa, 5, pp. 4-8.
- FREIRE P. (1993). "Pedagogía de la esperanza". Barcelona: Paidós.
- FREIRE, P. (1970). "Pedagogía del oprimido". Madrid: Siglo XXI.
- FREIRE, P. (1983). "La Educación como práctica de la libertad". Madrid: Siglo XXI.
- FREIRE, P. (1996). "Política y educación". Madrid: Siglo XXI.
- HABERMAS, J. (1987). "La teoría de la acción comunicativa". Racionalidad de la acción y racionalización social. Madrid: Taurus.
- HABERMAS, J. (1989). "La teoría de la acción comunicativa." II Crítica de la razón funcionalista. Madrid: Taurus.
- IGLESIAS, B., DE LA MADRID, L., RAMOS, A., ROBLES, C., SERRANO, A. (2013). "Metodologías innovadoras e inclusivas en educación secundaria: los grupos interactivos y la asamblea de aula". Tendencias pedagógicas, 21, 1-264. Recuperado el 10 junio, 2015, de http://www.tendenciaspedagogicas.com/Doc/N_21.pdf
- VALLS, R. (2000): "Comunitats de Aprenentatge. Una pràctica educativa de aprenentatge dialògic per a la societat de la informació". Departament de Teoria e Història de l'Educació de la Universitat de Barcelona.
- VARGAS, J., & FLECHA GARCÍA, J. R. (2000). "El aprendizaje dialógico como "experto" en resolución de conflictos. *Contextos educativos: Revista De Educación*, (3), 81-88.
- VIGOTSKY, L. (1979). "El desarrollo de los procesos psicológicos superiores". Barcelona: Crítica.

Annexos

Annex 1.

Entrevista al voluntariat

1. Penses que l'experiència de realitzar els grups interactius és bona per als alumnes? Per què?
2. T'han agradat les activitats que has realitzat?
3. Què és el que més t'ha agradat de treballar al taller de matemàtiques?
4. Repetiries l'experiència?
5. Canviaries alguna cosa? Per què?
6. Com t'has sentit al interactuar amb els alumnes de manera directa a l'aula?